

Mala Gospa – Rođenje Blažene Djevice Marije

Dan u kojem je rođena Djevica treba častiti s najvećom svečanošću. **(8. rujna)**

Taj dan rodila se Ona koja je već u majčinoj utrobi primila milost da se rodi svetom i neokaljanom. Zbog toga Marija ne treba lažne počasti, jer ionako je puna istinskih naslova i visokih znakova dostojanstva. Ona je puna Duha Svetoga koji svojom snagom posvećuje onoga koga ispunjava.

Niz omiljenih marijanskih blagdana danas nastavljamo Malom Gospom, spomendanom Rođenja Blažene Djevice Marije, koji Crkva slavi barem od VI. stoljeća. Marijino Rođenje naviješteno je u Starom zavjetu. Nakon pada Adama i Eve u grijeh, Bog im se ukazuje, prekora ih i tjera iz zemaljskog raja. Bog govori zmiiji: 'Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvog i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu' (Post 3,15). Drugi vatikanski koncil naučava da je Marija proročki označena u tome obećanju o pobjedi nad zmijom. Rođendan Marijin rođendan je veličanstvenog Božjeg hrama, Presvete Bogorodice i Bogomajke. Mariju naviješta prorok Izaija: 'Evo, začeti će djevica i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel!' (7,14). Prorok Mihej, govoreći o nevolji i slavi domu Davidova, napominje: 'Zato će ih Jahve ostaviti, dok ne rodi ona koja ima roditi' (5,2). Drugi vatikanski koncil uči: 'S Marijom, uzvišenom kćeri sionskom, poslije dugog čekanja obećanja, ispunjavu se vremena i ustanovljuju se nova Ekonomija, kad je Sin Božji od nje uzeo ljudsku narav, da otajstvima svoga tijela oslobodi čovjeka od grijeha.' Marija je Božje remek-djelo, naviješteno unaprijed tolikim slikama, simbolima i poredbama. Svoje bogoslužje na današnji dan Crkva je ovako sažela u popričesnoj molitvi: 'Klicala, Gospodine, tvoja Crkva, okrijepljena otajstvima i obradovana Rođenjem Blažene Marije Djevice, koja svemu svijetu bijaše nada i zora spasenja!'

Mala Gospa zaštitnica je mnogih hrvatskih župa, crkava, kapela i naselja [...]

<https://laudato.hr/Duhovnost/Zelite-li-znati-vise/Mala->

Gospodine, ti nam bijaše okrijele od koljena do koljena.

Smrtnike u prah vraćaš i veliš: »Vratite se, sinovi ljudski!« Jer je tisuću godina u očima tvojim ko jučerašnji dan koji je minuo i kao straža noćna.

Razgoniš ih ko jutarnji san, kao trava su što se zeleni; jutrom cvate i sva se zeleni, a uvečer već se suši i vene.

Nauči nas dane naše brojiti da steknemo mudro srce.

Vrati se k nama, Gospodine! Ta dokle ćeš? Milostiv budi slugama svojim!

Jutrom naš nasiti smilovanjem svojim da kličemo i da se veselimo u sve dane! Dobrota Gospodina, Boga našega, nek bude nad nama! Daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek uspije!

Otpjevni psalam: Ps 90, 3-6.12-14.17

Biti proračunat ili znati računati...

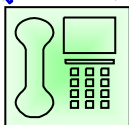
[...] Govor o proračunatosti nas dotiče utoliko što smo svi, barem dijelom, proračunati, jer mnogo toga činimo za vlastitu računicu, koja uvijek počiva na zemaljskoj logici. Tako svi mi držimo da živimo dobro onda kad uživamo zemaljske blagodati i imamo sigurnost u materijalnim dobrima, to jest kad nam zemaljska računica ide u prilog. Nije rijetkost da u tu računicu uvlačimo i Boga. Zovemo ga, naime, u pomoć kako bismo ostvarili vlastite naume. On postaje dio naše računice, jer računamo da će i on odraditi za nas zadaću koju mu povjerimo. Na taj način naš stav prema njemu nije neposredan i iskren, već obojen probitkom. Bogu ne pristupamo radi njega samoga, već radi koristi i svoje računice. A ako ima nešto što je mrsko Bogu, onda je to da ga uvlačimo u svoju računicu, te se potom čudimo ako se on ne želi uklopiti u nju, već ima drukčiju logiku, drukčije razloge djelovanja. U tom se svjetlo najbolje razumiju Isusove vrlo oštre i neobične riječi (Lk 14, 25-33): Dođe li tko meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik.

[...] Ono što se traži od onoga tko ide za Isusom je sljedeće: izračunati može li za njim ići bez ikakve računice. Isus stoga unaprijed kaže ne samo da neće nikome dati zemaljskih dobara kao naknadu, nego da će od njih tražiti da se odreknu i onoga što posjeduju, ako žele biti njegovi pravi učenici.

Jedini dobitak onima koji to učine je na razini duhovnoga zajedništva s njime, jer to je pravo blago koje netko može steći na ovome svijetu. A blago zajedništva s njime nespojivo je sa zemaljskim probitkom, te je zato Isus kategoričan kad govori o odricanju od svega. Vjernik koji bi to bio sam zato jer traži određene zemaljske ustupke ili usluge, pokazao bi da nije razumio koje je pravo blago i pravi smisao života na zemlji. Isus nas doista ne želi zakiniti ni lišiti onoga što imamo, kao što ne želi da mrzimo svoje ukućane, već ne želi da se njime poslužimo za prizemljenu korist, kad je on sam došao među nas kako bi nam ukazao ljepotu i vrijednost vječnih, nebeskih darova. Nastojmo biti iskreni njegovi učenici, pa ćemo imati snage za sve izazove, kao što ćemo imati ispravnu ljubav prema svima koji na nju računaju. I iskreno i potpuno prianjanje uz njega doista je najbolja računica koju možemo napraviti za svoje i za tuđe dobro.

<https://www.vieraidjela.com/biti-proracunat-ili-znati-racunati-razmisljanje-uz-23-medjelju-kroz-godinu-c/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

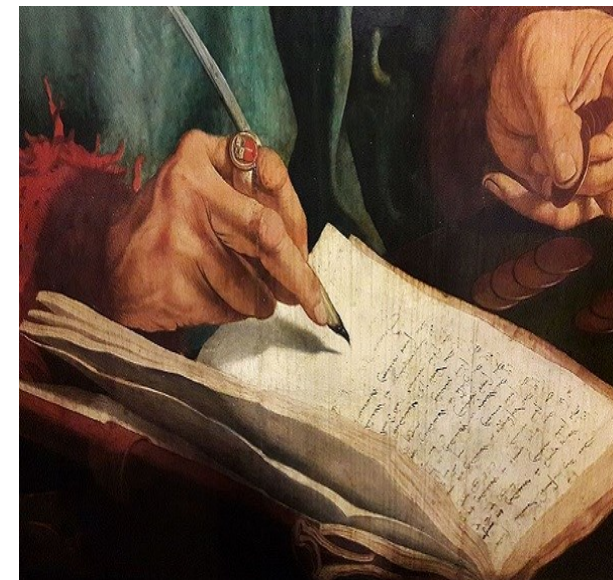

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 555 • 2022. godina

23. NEDJELJA U GODINI

4. rujna 2022.

Tko se ne odrekne svega što posjeduje,
ne može biti moj učenik.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 14, 25-33

U ono vrijeme: S Isusom je putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im: »Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik!

Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: da ga ne bi – pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti – počeli ismijevati svi koji to vide: 'Ovaj čovjek počeo graditi, a ne može dovršiti!' Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti može li s deset tisuća presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir.

Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.«

Sveti Marko Križevčanin – mučenik za istinu i jedinstvo Crkve

7. rujna u katoličkom kalendaru spominjemo se trećeg kanoniziranog hrvatskog svetca i mučenika.

[...] Sveti Marko Križevčanin zaštitnik je grada Križevaca i Koprivničko-križevačke županije te Bjelovarsko-križevačke i Varaždinske biskupije. U Križevcima mu je posvećena župna crkva Blažene Djevice Marije Zalosne i kapela u križevačkom Gornjem gradu.

<https://laudato.hr/Duhovnost/Zelite-li-znati-vise/Sveti-Marko-Krizevcnin.aspx>

Navika odricanja

Nutarnji stav odricanja predstavlja temelj svakog autentičnog duhovnog puta. Kao što trebamo dokumente, novac i druge osobne stvari kada se spremamo na putovanje, tako je neophodno imati naviku odricanja kako bi napredovali na duhovnim stazama. Isus potvrđuje taj duhovni zakon ili uvid: "Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik" (Lk 14, 33).

Evangelist Luka razvija teologiju siromaštva, koju shvaća kao poziv na radikalno nasljedovanje Isusa (usp. Lk 9, 23; 12, 13-34; 16, 1-13; 18, 24-30). Riječ je zapravo o jednoj od najvažnijih tema u Isusovu propovijedanju: o nužnosti da svaki pojedinac učenik optira za veliku odluku, odluku za Kraljevstvo. Pred tako radikalnim i zahtjevnim Isusovim pozivom nema mjesta za bilo kakvo ublažavanje, nezdrave kompromise, površnosti i konformizme.

Često se dogodi da su ljudi dugo na duhovnom putu, ali nisu napravili neke značajnije pomake. To se događa, između ostaloga, zbog toga što nisu u dovoljnoj mjeri razvili ili izvježbali um koji se zna odricati. Što je odricanje? Općenito se može reći, da ta riječ izaziva nagonsku reakciju odbojnosti ili sumnjičavosti. Odricanje se doživljava kao napad na volju za životom ili ga se vidi kao neprijateljski životni stav prema ovozemaljskim radostima, užicima. Nažalost, to je posljedica prakticiranja odricanja tijekom povijesti kršćanstva koje je bilo jako opterećeno moraliziranjem i mazohističkim crtama. U čemu se dakle sastoji istinsko duhovno značenje odricanja?

Suprotno općem uvjerenju koje smatra da je svako odricanje nešto u sebi tužno i pesimistično, oni koji su uspjeli razviti sposobnost istinskog odricanja tvrde da kušaju dublju mentalnu i fizičku radost i užitek od onih nisu dosegli takvo stanje uma.

Zapravo, možemo to izraziti i ovako: odricanje je u biti odluka da ćemo rasti, razvijati se, stvarno živjeti. Sposobnost odricanja stavlja nam na raspolaganje izuzetnu moć jer nas odgaja za samogospodstvo, nutarnju slobodu, potiče na stvaralaštvo i aktivira u nama pozitivne energije. Čovjek čiji je prag podnošenja odricanja nizak, postaje pokretna lutka, marioneta, povodljiv čovjek, predan na milost i nemilost svojih

želja koje ga na kraju dovode do patnje i ovisnosti. Zbog svega toga, duhovna tradicija jednodušno tvrdi da je navika odricanja, odnosno razvijanje zdravog odmaka od stvari, neophodna u duhovnom životu. Pri tome, ne treba nas zbunjivati što se koriste često izričaji poput 'zamrziti samoga sebe', 'umrijeti sebi', 'odreći se svega', i slično, jer su ti izrazi povijesno uvjetovani, ali iza njih stoje iskusni duhovni znalci i važni duhovni uvidi. Odricanje je neophodno da bi umro stari ja (stari čovjek), a rodio se novi, istinski ja (novi čovjek) sposoban otvoriti srce i primiti Božju ljubav.

Odricanje, dakle, nije odbijanje stvorenog svijeta niti strah od životnih radosti, niti neki osjećaj nadmoći u odnosu na prljavu zemaljsku egzistenciju. Istinsko odricanje je zreli plod vjere koja je dosegla uzvišenu slobodu duha, vrhunac ljubavi, kada smo sposobni imati autentičan odnos sa svim bićima koja nas okružuju. Ništa se ne prezire što je stvoreno, ali se čovjek ne navezuje ovisnički na te stvari jer zna da sve prolazi i da nam ništa ne pripada.

U evanđelju Isus poučava odricanju koje nije samo 'afektivno', nego i 'efektivno', to jest praktično. Njegov siromašni stil života i razna odricanja potvrđuju evanđeoski realizam koji ne dopušta podjelu na teoriju i praksu. Isus odgaja učenike za posvemašnju raspoloživost kada je u pitanju navještaj Kraljevstva Božjega. Ne samo da teorija i praksa koračaju zajedno, nego često praksa, akcija prethodi i priprema navještaj. Isus u mnogim prispodobama potvrđuje vrijednost odmaka i odricanja u kojima se ogleda besplatnost i raspoloživost (Mt 20, 1-16; Lk 17, 10).

fra Anđelko Domazet
<https://www.franjevci-split.hr/23-nejdelja-kroz-godinu-3/>

Ludbreška Sveta nedjelja 4. rujna:

- 9:45 sati - procesija hodočasnika od Župne crkve do Svetišta - Sveta misa koju predvodi mons. Ivan Šaško, poomćni zagrebački biskup, uz suslavlje domaćina mons. Bože Radoša i mons. Josipa Mrzljaka te ostalih gostiju i brojnih svećenika (uz direktan prijenos Svete mise na HRT i program)